

El debut de Marcel Lázara i Júlia Arrey, cançó per cançó

L'excitant de Txarango explica les 12 cançons que formen 'Pedalant endins'

Marcel Lázara i Júlia Arrey | Jan Riera

El duet format per **Marcel Lázara** i **Júlia Arrey** s'estrena amb *Pedalant endins* (Halley Records, 2018), disc de debut que avui desgranem cançó per cançó. L'exmembre de **Txarango** i la cantautora brasilera presenten un àlbum musicalment molt singular que es caracteritza per la senzillesa que impregna les cançons.

Pedalant endins neix entre el 2016 i el 2018 durant un viatge en bicicleta pel nord-est del Brasil. Les cançons que surten d'aquesta aventura són diferents de tot, construïdes amb emoció i a foc lent. Parlen de sentiments, somnis, fracassos i il·lusions d'un viatge interior a través de l'incansable amor per la ruta. "Aquest disc no l'hem fet nosaltres, l'ha fet el Brasil", expliquen els músics.

1. "Sonhos na rua"

"És el pròleg del disc on expliquem com neix la història del nostre viatge al Brasil."

2. "Tot està per fer"

"És una analogia del començament del viatge. El tema explica que res està enllestit i que sempre s'ha de tornar a començar. Sempre hem d'anar cap endavant i no ens podem 'apalancar' perquè, un cop et pares, és molt difícil arrencar de nou. La lletra té una altra lectura en què també volem

reivindicar que, en general, sempre ens estem queixant que la societat no funciona i al final tots en tenim part de la culpa. Per això hi ha un tros de la tornada on diem 'el pitjor enemic creix i al final sempre és un mateix'."

3. "Sabor mestizo"

"És una oda a les ganes de recórrer món i de fer-ho amb la gent que t'estimes. En el context del nostre viatge, anímicament hem tingut alts i baixos. El viatge va durar dos anys i era impossible estar en un estat d'eufòria constant."

4. "A poc a poc"

"És una crida a la tranquil·litat. Hem volgut reivindicar que la tònica de la nostra societat es troba dins l'angoixa i les presses. Durant el viatge, ens vam adonar que és necessari frenar de tant en tant i prendre's la vida amb més calma per tal de poder-ne gaudir. Si no, és impossible adonar-se del que passa al voltant d'un mateix."

5. "Roderes de fang"

"Parlem de totes les persones que ens van acollir durant aquest viatge. Vam recórrer el nord-est del Brasil, que és un dels territoris més pobres del país, i la gent ens obria les portes de casa seva des del minut zero. El poc que tenien per oferir ens ho oferien. Amb aquest tema hem volgut donar les gràcies a totes aquestes persones."

6. "Vull molt"

"És una mena de carta als reis. Explicuem tots els nostres desitjos. Al final del tema reivindicuem que sempre volem molt, i tot ens acaba semblant poc. En general, sempre trobem un motiu per voler més."

7. "Extrems"

"En aquest tema narrem els moments de tristesa i dificultat del viatge. Parlem d'aquells dies en què no saps si el que estàs fent val la pena i, en definitiva, no saps ben bé cap on vas. La cançó descriu les oscil·lacions anímiques, en què un dia ens volíem menjar el món i l'altre dubtàvem de nosaltres mateixos i desitjàvem tornar a casa. És una lletra que va tocant vores, cada vers va de l'alegria a la tristesa."

8. "Força còsmica"

"El tema original és d'en Luciano Barros, un noi que vam conèixer al Brasil i que també és músic. Ens va acollir a casa seva i un dia, mentre tocàvem junts, ens va ensenyar aquesta cançó en què parlava d'un viatge que havia fet de jove. Ell sempre ens deia que els que venim de fora pensem en els tòpics que al Brasil tot és samba, palmeres i cocos. En Luciano és un rocker de tota la vida, i amb aquesta cançó volia transmetre que al Brasil hi ha moltes més coses a part del que ens expliquen sempre."

9. "Nada más"

"El tema va sobre un altre dels aprenentatges que ens va oferir el viatge. Al Brasil ens vam adonar que, més enllà de les necessitats bàsiques, no necessitem res més per viure. Vam conèixer molta gent que era absolutament feliç sense tenir res, i nosaltres que pràcticament ho tenim tot no arribem a ser ni la meitat de feliços."

10. "Na corenteza"

"La lletra està en portuguès, i hi reivindicuem la voluntat de continuar amb el que havíem començat. Parlem del somni que suposava per nosaltres fer un viatge d'aquestes característiques, que algun dia ens agradaria repetir. A la tornada diem: 'Seguiré el camí que vaig començar ahir'."

11. "Olha o Chico"

"En aquest tema parlem del Chico, un riu del Brasil que les hidroelèctriques d'allà s'estan

carregant. Durant el viatge vam conèixer una associació de músics anomenada Olha o Chico de Piaçabuçí que treballa a través de la cultura per la preservació d'aquest riu. Nosaltres tenim molta estima al riu perquè el vam resseguir durant molts quilòmetres. De fet, tots els beneficis d'aquest disc aniran a parar a aquesta associació, per a un projecte que hem creat que es diu Escola Viva."

12. "Viure és compartir"

"Aquesta cançó és per donar les gràcies a tota i cadascuna de les persones que ens ha acollit i a tot el que ens ha passat durant el viatge."

Marcel Lázara i Júlia Arrey Foto: Arxiu del grup